

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA OBRONY TERYTORIUM KRAJU

Eg. 1

PROBLEM NAUKOWY p.k.: „MAPA”
Temat – 5

Część 3

PRZEGRUPOWANIE WOJSK NA PRZEŁAJ
I PO DROGACH GRUNTOWYCH

Płk doc. dr hab. Zdzisław MONDRZYCKI

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGG WP
Archiwum: Działalność Specjalnych
Kz ewid. _____

4072

WARSZAWA

LIRIEC

1987

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA OBRONY TERYTORIUM KRAJU

Eg. 1

PROBLEM NAUKOWY p.k.: „MAPA”
Temat — 5

Część 3
PRZEGRUPOWANIE WOJSK NA PRZEŁAJ
I PO DROGACH GRUNTOWYCH

Plk doc. dr hab. Zdzisław MONDRZYCKI

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGC WP
Archiwum Działu Kłopotów Specjalnych
Nr ewid. _____

4072

WARSZAWA

LIRIEC

1987

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
imienia generała broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA OBRONY TERYTORIUM KRAJU

PROBLEM NAUKOWY pk. " M A P A "

Temat - 5

C z ę ś ć t r z e c i a

Przegrupowanie wojsk na przekaz i po drogach gruntowych

BIBLIOTEKA NAJLIWA ASB
Archiwum Biura Sztabu Specjalnego

Nr ewid. 4072

pk doc.dr hab. Zdzisław MONDRZYCKI

W a r s z a w a

kwiecień

1987 r.

W Y K A Z

zagadnień zawartych w temacie piątym

- Część 1 Wprowadzenie do tematu piątego.
Potencjalne zagrożenie obszaru kraju.
płk Z. MONDRZYCKI
- Część 2 Przegrupowanie wojsk po drogach i za pomocą
transportu kolejowego oraz problemy komunikacyjne.
płk Z. MONDRZYCKI
- Część 3 Przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach
gruntowych.
płk Z. MONDRZYCKI
- Część 4 Zwalczanie desantów powietrznych /sił rajdowych/
oraz działania przeciwdywersyjne.
ppłk A. PAZDOR
- Część 5 Obrona wybrzeża morskiego.
ppłk A. PAZDOR
- Część 6 Ochrona ludności i gospodarki narodowej w wa-
runkach użycia broni masowego rażenia.
mjr R. KALINOWSKI
- Część 7 Ratownictwo po uderzeniach bronią masowego
rażenia.
mjr R. KALINOWSKI
- Część 8 Ocena materiałów kartograficznych z punktu wi-
dzenia ich aktualnej i perspektywicznej przy-
datności dla potrzeb sił OTK.
Podsumowanie wyników tematu piątego.
płk Z. MONDRZYCKI
ppłk A. PAZDOR
mjr R. KALINOWSKI

W S T Ę P

W części trzeciej opracowania przedstawiono propozycje uzupełnień i zmian treści merytorycznej materiałów kartograficznych, przewidziane głównie na potrzeby wojsk przegrupowujących się na przełaj i po drogach gruntowych oraz pokonujących przeszkody wodne. Propozycje te zawarto w sześciu tzw. kartach informacyjnych obrazowania terenu /KIOT/, które odnoszą się do trzech rodzajów map:

- a/ małoskalowej mapy topograficznej /KIOT Nr 1,5 i 6/;
- b/ średnioskalowej mapy specjalnej warunków przegrupowania wojsk na przełaj i po drogach gruntowych /KIOT Nr 2,3,5 i 6/;
- c/ wielkoskalowej mapy specjalnej przeszkody wodnej /KIOT Nr 2,4, 5 i 6/.

Uzupełnienia proponowane do umieszczania na małoskalowych mapach topograficznych przeznaczone są głównie dla wyższych szczebli dowodzenia /kierowania/. Uzupełnienia te zawierają maksymalnie uogólnione informacje, które pozwalają jednak zorientować się w przebiegu podstawowych przeszkód terenowych wpływających na kanalizowanie ruchu na przełaj.

Znacznie mniejszym stopniem uogólnienia charakteryzują się dane przewidywane do umieszczania na średnioskalowych mapach specjalnych. Przedstawiają one usytuowanie wszystkich przeszkód terenowych mających istotne znaczenie podczas pokonywania terenu na przełaj. Ważną rolę spełnia tu szczególnie tzw. makroskopowy podział przeszkód wodnych na odcinki o różnej przydatności pod względem urządzania przepraw.

Największym stopniem szczegółowości wyróżniają się informacje proponowane do umieszczania na wielkoskalowych mapach specjalnych, które powinny być opracowywane oddzielnie dla każdej przeszkody wodnej. Mapy te przedstawiają szczegółowe położenie poszczególnych miejsc /punktów/ przeprawowych i zwiążą charakterystykę ich przydatności. Można byłoby zastanowić się także nad potrzebą dołączenia zdjęć panoramicznych obu brzegów każdego miejsca dogodnego do przeprawy. Całość tych materiałów przewidywana

jest dla średnich i niższych szczebli dowodzenia.

Przedstawione wyżej trzystopniowe zróżnicowanie szczególności informacji uzależnione jest potrzebami różnych odbiorców /adresatów/ materiałów kartograficznych.

Nazwa mapy	Klasyfikacja	Opis treści	Adresat
MAPA OGRAFIKALNA	1.	Opis ogólny Opis szczegółowy	Szef szwadronu
MAPA SPECJALNA	2.	Opis ogólny Opis szczegółowy	Szef kompanii
MAPA SPECJALNA	3.	Opis ogólny Opis szczegółowy	Szef plutonu

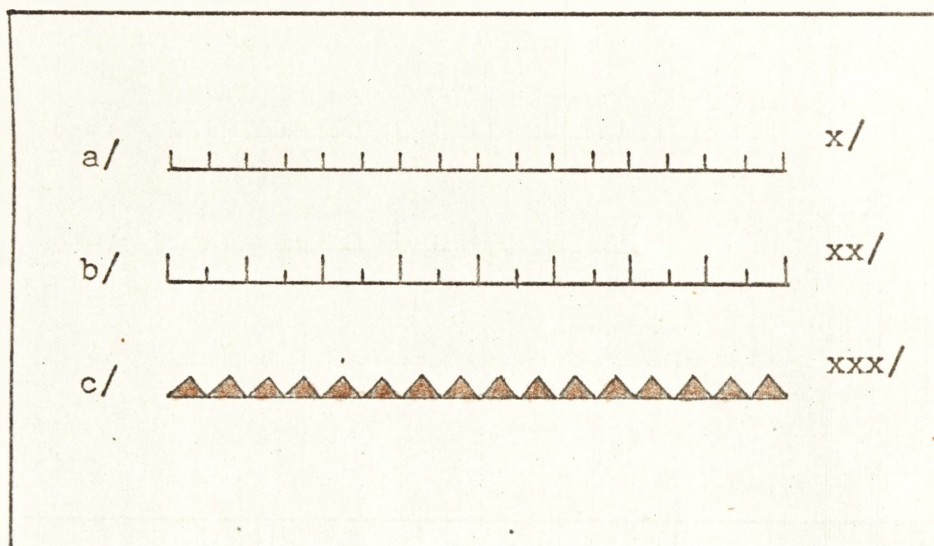
ZESTAWIENIE
KART INFORMACYJNYCH OBRAZOWANIA TERENU

/Treść części trzeciej/

Materiał kartograficzny		Nr KIOT III	Grupa znaków	a/ Skala mapy b/ Adresat		Str.
nr	rodzaj					
1.	MAPA TOPOGRAFICZNA	1.	Formy terenu /trzy rodzaje stoków/	a/ Małoskalowa		6
		5.	Wody powierzchniowe/obszary pocięte kanałami i rowami oraz zasięgi zatopień/	b/ Wyższe szczeble dowodzenia /kierowania/		14
		6.	Lasy			16
5.	MAPA SPECJALNA /warunków przegrupowania wojsk na przełaj i po drogach gruntowych/	2.	Formy terenu /sześć rodzajów stoków/	a/ Średnioskalowa		8
		3.	Wody powierzchniowe - podział makroskopowy /rzeki, kanały, ciągi jezior/	b/ Wyższe i średnie szczeble dowodzenia		10
		5.	Wody powierzchniowe /obszary pocięte kanałami i rowami oraz zasięgi zatopień/			14
		6.	Lasy			16
6.	MAPA SPECJALNA /przeszkody wodnej/	2.	Formy terenu /sześć rodzajów stoków/	a/ Wielkoskalowa		8
		4.	Wody powierzchniowe - miejsca dogodnie do urządzenia przepraw/rzeki, kanały, ciągi jezior/	b/ Średnie i niższe szczeble dowodzenia		12
		5.	Wody powierzchniowe /obszary pocięte kanałami i rowami oraz zasięgi zatopień/			14
		6.	Lasy			16

KARTA INFORMACYJNA OBRAZOWANIA TERENU Nr 1 /T-5

1. Dział: przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach gruntowych.
/III/
2. Materiał
kartograficzny: mapa topograficzna.
/Nr 1 /
3. Grupa znaków: formy terenu.
4. Znaki: liniowe.

Stoki wyróżniające się w terenie:

- a/ niedostępne dla samochodów nieterenowych, trudno dostępne dla większości typów kołowych pojazdów terenowych;
- b/ niedostępne dla kołowych pojazdów terenowych, trudno dostępne dla pojazdów gąsienicowych;
- c/ niedostępne dla wszystkich pojazdów mechanicznych, dostępne dla grup pieszych.

Zastosowany kolor: brązowo-czarny.

Przedstawiane są stoki tworzące ciągi o długości ponad 10 km. Nie przedstawia się stoków występujących na obszarach średnio- i wysokogórskich.

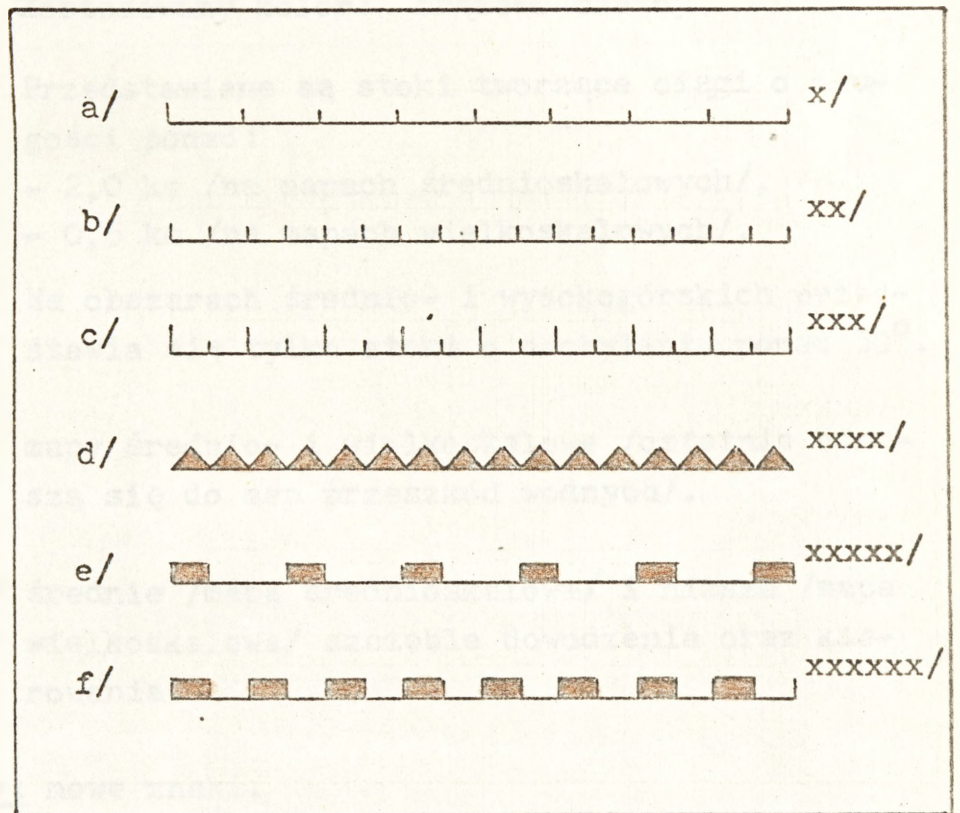
5. Skala: mapy małoskalowe.
6. Adresat: wyższe szczeble dowodzenia /kierowania/.
7. Charakter zmiany: nowe znaki.
8. Uzasadnienie: informacja potrzebna do wyznaczania ogólnego przebiegu dróg na przełaj i rubieży obronnych.
9. Metodyka

Stoki o nachyleniu /w stopniach/:

- x/ 10 - 30,
xx/ 31 - 40,
xxx/ ponad 40.

KARTA INFORMACYJNA OBRAZOWANIA TERENU Nr 2 /T-5

1. Dział: przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach gruntowych.
/III/
2. Materiał kartograficzny: mapy specjalne.
/Nr 5 i 6/
3. Grupa znaków: formy terenu.
4. Znaki: liniowe.

Stoki wyróżniające się w terenie:

- a/ trudno dostępne dla samochodów nieterenowych;
- b/ niedostępne dla samochodów nieterenowych, trudno dostępne dla większości typów kołowych pojazdów terenowych;

- c/ niedostępne dla kołowych pojazdów terenowych, trudno dostępne dla pojazdów gąsienicowych;
- d/ niedostępne dla wszystkich pojazdów mechanicznych, dostępne dla grup pieszych;
- e/ niedostępne dla grup pieszych, dostępne dla pojedynczych osób wyposażonych w sprzęt wysokogórski;
- f/ niedostępne dla pieszych nie wyposażonych w sprzęt wysokogórski.

Zastosowany kolor: brązowo-czarny.

Przedstawiane są stoki tworzące ciągi o długości ponad:

- 2,0 km /na mapach średnioskalowych/,
- 0,5 km /na mapach wielkoskalowych/.

Na obszarach średnio- i wysokogórskich przedstawia się tylko stoki o nachyleniu ponad 30°.

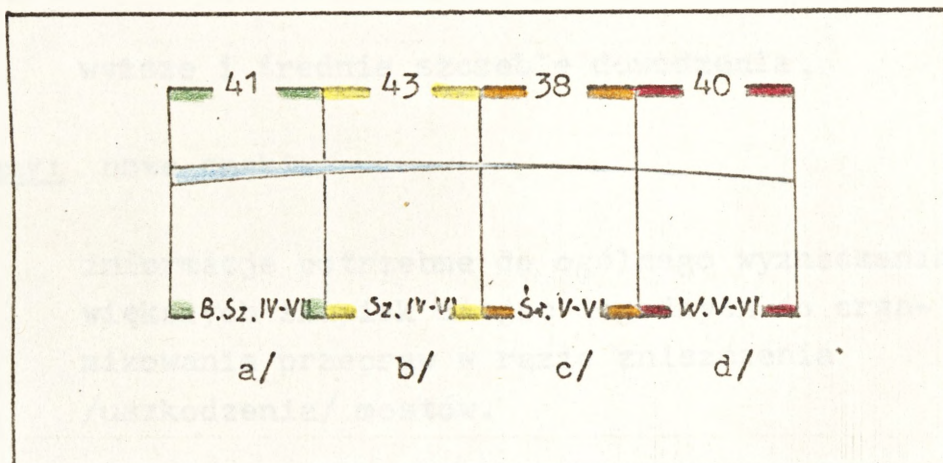
- 5. Skala: mapy średnio- i wielkoskalowe /ostatnie odnoszą się do map przeszkód wodnych/.
- 6. Adresat: średnie /mapa średnioskalowa/ i niższe /mapa wielkoskalowa/ szczeble dowodzenia oraz kierowania.
- 7. Charakter zmiany: nowe znaki.
- 8. Uzasadnienie: informacje potrzebne do wyznaczania szczegółowego przebiegu dróg na przełaj i rubieży obronnych.
- 9. Metodyka

Stoki o nachyleniu /w stopniach/:

x/	10 - 20,
xx/	21 - 30,
xxx/	31 - 40,
xxxx/	41 - 60,
xxxxx/	61 - 70,
xxxxxx/	ponad 70.

KARTA INFORMACYJNA OBRAZOWANIA TERENU Nr 3 /T-5

1. Dział: przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach gruntowych.
/III/
2. Materiał kartograficzny: mapy specjalne.
/Nr 5 /
3. Grupa znaków: wody powierzchniowe jako przeszkody
/rzeki, kanały, ciągi jezior/
4. Znaki: liniowe i objaśniające.

1/ Znaki liniowe:

/umieszczane wzdłuż znaku liniowego rzeki lub kanału - jako podcieniowanie/

- a/ dogodne do przeprawy na całej długości;
- b/ utrudnione /w niektórych miejscach niemożliwe jest "podejście" do lustra wody/;
- c/ trudne /w niektórych miejscach możliwe jest "podejście" do lustra wody/;
- d/ bardzo trudne /niemożliwe/ do przeprawy na całej długości.

2/ Znaki objaśniające:

/umieszczane w przerwach znaku liniowego/

- a/ 41, 43, 38, 40 - długość odcinka przeszkody wodnej w km;

b/ B.Sz., Sz., Śr., W - b.szerokie /ponad 300 m/,
szerokie /150-300 m/, średnie /60-150 m/
i wąskie /do 60 m/;

c/ IV-VII, IV-VI, V-VI, V-VI - najdogodniej-
sze okresy do przeprawy lub forsowania
/miesiące/.

Zastosowane kolory:

- znaki liniowe /podcieniowania/: zielony,
żółty, pomarańczowy i czerwony,
- liczby i litery - czarne.

5. Skala: mapy średnioskalowe.

6. Adresat: wyższe i średnie szczeble dowodzenia.

7. Charakter zmiany: nowe znaki.

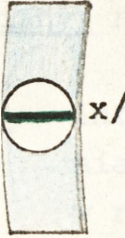
8. Uzasadnienie: informacje potrzebne do ogólnego wyznaczania
większych skupisk miejsc dogodnych do orga-
nizowania przepraw w razie zniszczenia
/uszkodzenia/ mostów.

9. Metodyka

Określanie poszczególnych odcinków w terenie według
zasad podanych w objaśnieniach do znaków liniowych /pkt 4 ppkt
1/ /.

KARTA INFORMACYJNA OBRAZOWANIA TERENU Nr 4 /T-5

1. Dział: przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach
/III/ gruntowych.
2. Materiał
kartograficzny: mapa specjalna
/Nr 6 / /należałoby je opracowywać dla każdej przeszkody wodnej oddzielnie/
3. Grupa znaków: wody powierzchniowe jako przeszkody
/rzeki, kanały, ciągi jezior/
4. Znaki: punktowy i objaśniające

	a/	M /W,N/	V-X, XI
	b/	P	V-VI
	c/	Łs /Łw,m/	V-VI
	d/	B /S,G/	IV-VII
	e/	Cz - d	V-IX, XI
	f/	L /P _{1,2,4,d} / /K _{2,6,10,15} / /G _{4,6,20,60} /	I-II

x/ Lub znak promu - jeżeli tam występuje

Miejsce dogodne do urządzania przepraw

- 1/ Znak punktowy
/umieszczany w znaku rzeki, kanału lub jeziora/
- 2/ Znaki objaśniające
/umieszczane przy znaku punktowym/

Miejsca dogodne do urządzania przepraw:

- a/ po mostach /wysoko- i niskowodnych/;
- b/ na promach;
- c/ na łodziach napędzanych silnikiem /poruszanych wiosłami i na mechanicznych środkach przeprawowych/;

- d/ w bród /dla pojazdów samochodowych i gąsienicowych/;
- e/ czołgów po dnie;
- f/ po lodzie /dla pieszych maszerujących rzędem, dwójkami, czwórkami i dowolnie oraz dla pojazdów kołowych i gąsienicowych o nośności w t./

Cyfry rzymskie oznaczają miesiące najdogodniejsze do przeprawy.

Zastosowane kolory:

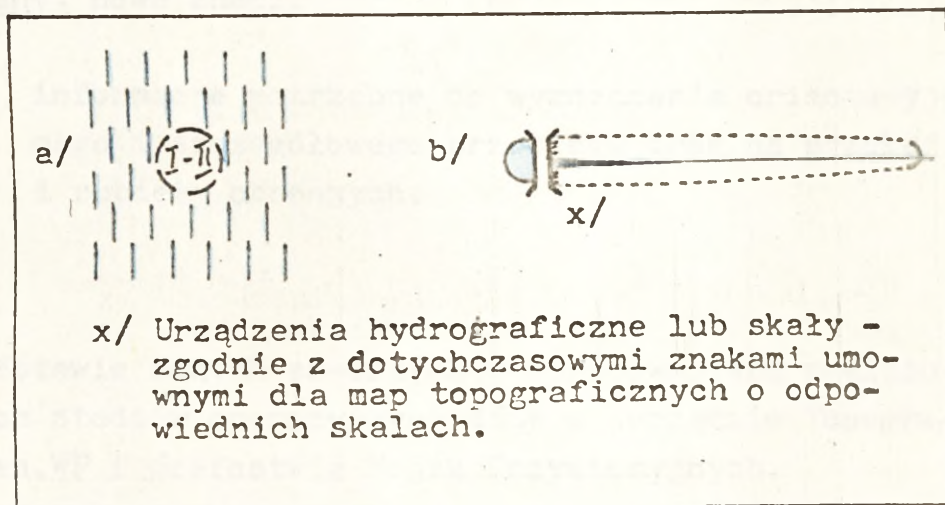
- znak punktowy: czarny /kółko/ i zielony /pozioma kreska/,
- litery i liczby - czarne.

- 5. Skala: mapy wielkoskalowe.
- 6. Adresat: średnie i niższe szczeble dowodzenia.
- 7. Charakter zmiany: nowe znaki.
- 8. Uzasadnienie: informacje potrzebne do szczegółowego wyznaczenia miejsc dogodnych do urządzania przepraw w razie zniszczenia /uszkodzenia/ mostów.
- 9. Metodyka

Na podstawie danych zawartych w opracowaniach realizowanych w ramach studiów operacyjnych ZTDW w Zarządzie I Szt. Gen.WP i Szefostwie Wojsk Inżynieryjnych.

KARTA INFORMACYJNA OBRAZOWANIA TERENU Nr 5 /T-5

1. Dział: przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach gruntowych.
/III/
2. Materiał
kartograficzny: mapa topograficzna i specjalne.
/Nr 1,5 i 6/
3. Grupa znaków: wody powierzchniowe jako przeszkody /obszary pocięte licznymi kanałami i rowami oraz zasięgi zatopień/
4. Znaki: konturowy, liniowy i objaśniający.

- 1/ Znak konturowy /a/ - obrazuje obszary pocięte licznymi kanałami i rowami, po których nie można poruszać się z wyjątkiem drożni.
- 2/ Znak liniowy /b/ - obrazuje najdalszy zasięg możliwego zatopienia terenu w wyniku celowego zrzutu wody z wypełnionego zbiornika, awarii /zniszczenia/ urządzeń hydrotechnicznych lub zasypania koryta i doliny.
- 3/ Znak objaśniający /a/ - informuje o dostępności w niektórych latach:
 - obszarów pociętych licznymi kanałami i rowami,

- mokradeł
w styczniu i lutym.

Zastosowane kolory:

- znak konturowy - niebieski,
- znak liniowy - fioletowy,
- cyfry i przerywane kółko - czarne.

5. Skala: mapy małoskalowe /tylko topograficzne/, średnio-
skalowe i wielkoskalowe/ostatnie odnoszą się do
map przeszkód wodnych/

6. Adresat: wszystkie szczeble dowodzenia /kierowania/

7. Charakter zmiany: nowe znaki.

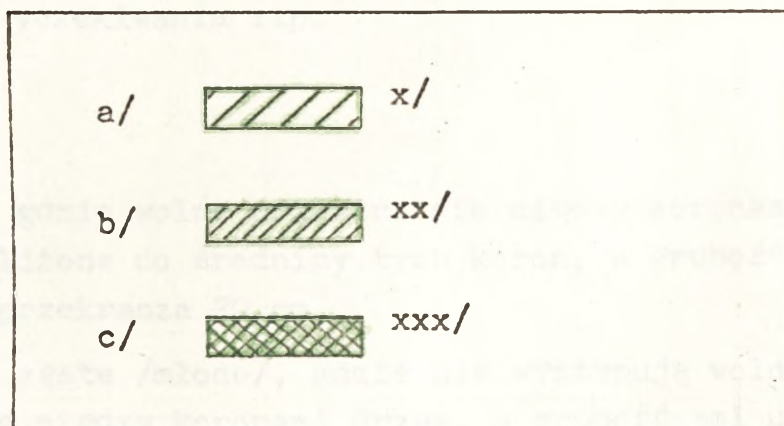
8. Uzasadnienie: informacje potrzebne do wyznaczania orientacyj-
nego i szczegółowego przebiegu dróg na przełaj
i rubieży obronnych.

9. Metodyka

Na podstawie danych zawartych w opracowaniach realizo-
wanych w ramach studiów operacyjnych ZTDW w Zarządzie Topogra-
ficznym Szt.Gen.WP i Szefostwie Wojsk Inżynieryjnych.

KARTA INFORMACYJNA OBRAZOWANIA TERENU Nr 6 /T-5

1. Dział: przegrupowanie wojsk na przełaj i po drogach gruntowych.
/III/
2. Materiał kartograficzny: mapa topograficzna i specjalne.
/Nr1,5i6/
3. Grupa znaków: lasy.
4. Znaki: konturowe.

Obszary zalesione

- a/ najczęściej niedostępne dla samochodów nien terenowych, utrudniające jazdę wszystkim pojazdom terenowym /łącznie z czołgami/ i marsz grup pieszych;
- b/ całkowicie nieprzejezdne /z wyjątkiem czołgów/ i nieprzekraczalne;
- c/ całkowicie nieprzejezdne dla wszystkich pojazdów mechanicznych, uniemożliwiająca marsz grup pieszych i utrudniająca ruch pojedynczych osób.

Zastosowany kolor: zielono-czarny.

5. Skala: mapy małoskalowe obrazujące zasięg lasów /tylko mapa topograficzna/ oraz średnio- i wielkoskalowe /ostatnie odnoszą się do map przeszkód wodnych/ obrazujące zarówno zasięg lasów jak i określające ich rodzaje zgodnie ze znakami topograficznymi.
6. Adresat: wszystkie szczeble dowodzenia.
7. Charakter zmiany: nowe znaki.
8. Uzasadnienie: informacje potrzebne do wyznaczania przebiegu dróg na przełaj, rubieży obronnych, rejonów wyczekiwania itp.
9. Metodyka

x/ Lasy gęste, gdzie wolne przestrzenie między koronami drzew są zbliżone do średnicy tych koron, a grubość pnia u podstawy przekracza 20 cm.

xx/ Lasy bardzo gęste /młode/, gdzie nie występują wolne przestrzenie między koronami drzew, a grubość pnia u podstawy nie przekracza 20 cm.

xxx/ Lasy bardzo gęste /stare/, gdzie nie występują wolne przestrzenie między koronami drzew, a grubość pnia u podstawy przekracza 20 cm.

BIBLIOTEKA NAUCZONA ASB WF
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ew.

4072